

Ambtelijk overleg 't Horntje Texel

Datum: 9 maart 2017

Aanwezigen:	[REDACTED]	Rijkswaterstaat
	[REDACTED]	Gemeente Texel
	[REDACTED]	Gemeente Texel
	[REDACTED]	HHNK
	[REDACTED]	HHNK
	[REDACTED]	HHNK
	[REDACTED]	RUD Noord-Holland Noord
	[REDACTED]	Provincie Noord-Holland
	[REDACTED]	Provincie Noord-Holland
Afwezig:	[REDACTED]	Rijksoverheid

Korte samenvatting overleg

Voorstelronde

[REDACTED] start het overleg met een korte voorstelronde.

[REDACTED] In 2014 is er een bijeenkomst geweest bij het HHNK om het project af te ronden. [REDACTED]

[REDACTED] antwoordt hierop dat deze bijeenkomst niet een afsluiting van het project was. [REDACTED]

Historie

[REDACTED] geeft een korte toelichting op de historie van het project. Aan de Mokbaai op Texel is van 1972 tot 1992 door de gemeente Texel een stortplaats geëxploiteerd voor onder andere huishoudelijk afval en bedrijfsafval. De vergunning voor deze voormalige stortplaats is destijds door de provincie verleend. Omwonenden maken vanaf de aanleg van de stortplaats bezwaren. De bezwaren zijn onder andere gericht op het vermoeden van de aanwezigheid van miltvuur in de stort, de verspreiding van verontreiniging in het oppervlaktewater en de bodem en stankoverlast uit de nabijgelegen sloten.

De voormalige stortplaats is in de afgelopen jaren meerdere malen onderzocht. Voor het laatst is begin 2016 in opdracht van de provincie een aanvullend bodemonderzoek gedaan. Er is gekeken naar de verspreiding en de risico's van stoffen uit de stort en de dikte van de afdeklaag. Van ammonium is verspreiding vanuit de stortplaats vastgesteld. De afdeklaag die is toegepast is van voldoende dikte. De afdeklaag bestaat uit klei en zwart zand; dit is niet volgens de voorschriften uit de vergunning. In plaats van zwart zand had schraal duinzand toegepast moeten worden.

Wat is het probleem?

Uit de onderzoeken die gedaan zijn de afgelopen jaren kunnen we de volgende conclusies trekken:

1. Er zijn geen onaanvaardbare risico's en er is dus geen sprake van een verplichte sanering of zogeheten spoedlocatie in het kader van de Wet Bodembescherming;

2. Van ammonium is een omvangrijke verspreiding vanuit de stortplaats vastgesteld, maar dit is geen genormeerde stof uit de Wet bodembescherming. Wel overschrijden de concentraties ammonium de normering van de KRW/Waterwet. Het HHNK heeft een verplichting om aan deze normen te voldoen.

3. Er is geen miltvuur aangetroffen;

4. De afdeklaag bestaat niet uit het voorgeschreven afdek materiaal, namelijk duinzand. Dit heeft geen gevolgen voor de verontreiniging. Sterker nog, de toegepaste afdeklaag met een laag klei en daarna zwart zand geeft naar alle waarschijnlijkheid een betere bescherming dan het toepassen van duinzand. Natuurlandschappelijk gezien is het echter geen goede oplossing, omdat er hier geen grijs duin kan ontstaan.

Kortom, door de aanwezigheid wordt geconcludeerd dat het probleem de hoge concentratie van ammonium is in het nabijgelegen oppervlaktewater en dat die stortgerelateerd is. De combinatie van deze hoge concentratie en de zoute kwel geeft stankoverlast in de nabijgelegen sloten.

Mogelijke oplossingen

Herstel van de afdeklaag, zoals voorgesteld door [REDACTED] is duur en lijkt niet effectief vanwege de ligging van de stortplaats in het grondwater. Mogelijk kan er om de stort een ringsloot worden gegraven als buffer tegen de verspreiding van ammonium. Dit zou kunnen in combinatie met het dempen van de stinksloot. Andere oplossingen zijn ook denkbaar.

[REDACTED] stelt voor een ingenieursbureau opdracht te geven onderzoek te doen naar maatschappelijk verantwoorde en kosteneffectieve oplossingen voor aanpak van de hoge ammoniumconcentratie. De provincie Noord-Holland is bereid dit onderzoek te financieren. Wel geeft [REDACTED] aan dat er bij de 3 verantwoordelijke partijen de bereidheid moet bestaan om mee te financieren aan de uiteindelijk gekozen oplossing.

[REDACTED] geeft aan dat Rijkswaterstaat geen eigenaar meer is van de onderliggende grond. Het Rijksvastgoedbedrijf moet worden aangehaakt bij de opdracht aan het ingenieursbureau en de financiering van een oplossing.

De gemeente Texel geeft aan dat het goed is om dit onderzoek te laten uitvoeren en is het eens met het geformuleerde probleem. De eerste stap is nu het uitvoeren van het onderzoek. Vervolgens moet op basis van de uitkomsten gekeken worden naar de mogelijke oplossingsrichting en de bijbehorende financiële verdeling tussen de partijen.

Vervolgafspraken:

1. De provincie Noord-Holland stelt een uitvraag op om een ingenieursbureau onderzoek te laten uitvoeren naar mogelijke oplossingen voor het probleem van de hoge ammoniumconcentratie;
2. De provincie stuurt het concept van deze uitvraag naar het Rijksvastgoedbedrijf, de gemeente Texel en het HHNK ter aanvulling.
3. Vervolgens maakt de provincie de offerte definitief, verzorgt de uitvraag en begeleidt het ingenieursbureau bij het uitvoeren van het onderzoek.
4. Op basis van de resultaten bekijken we gezamenlijk welke oplossing maatschappelijk verantwoord en kosteneffectief is.

5. Op basis van de gekozen oplossingsrichting wordt een kostenverdeling tussen de drie verantwoordelijke partijen (Rijksvastgoedbedrijf, Provincie Noord-Holland en de gemeente Texel) afgesproken.
6. De provincie neemt contact op met [REDACTED] om het Rijksvastgoedbedrijf aan te laten haken.
7. De provincie zal gedeputeerde Adnan Tekin de resultaten van dit overleg terug melden. De boodschap aan hem zal zijn dat partijen het probleem van de verhoogde concentraties ammonium erkennen, dat een ingenieurbureau onderzoek zal doen naar mogelijke oplossingsrichtingen, die maatschappelijk verantwoord en kosteneffectief zijn en dat op basis van de resultaten van het onderzoek een besluit zal worden genomen over een oplossing met bijbehorende kostenverdeling tussen de drie verantwoordelijke partijen.